

האב מצופה לתפקד כהורה נוכח ומשמעותי עבור הקטינים בשעות ובזמנים בהם הוא שוהה עימם, אולם ניכר כי לשיטתו האם היא ההורה האחראי ואילו הוא חופשי לקחת את הקטינים לימי כיף ולבילויים על פי נוחותו ולהחזיר אותם לאם כשנמאס, שכן הוא משלם מזונות וקנה לקטינים ארוחת צהריים.

כב' השופטת איריס ארבל-אסל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

1

בפני כב' השופטת איריס ארבל-אסל

תובעים 1. האם
ע"י עו"ד מירב סופר

נגד

נתבעים 1. האב
ע"י ב"כ עו"ד ונוטריון שגית שאמי

2

3

פסק דין

4

1. הצדדים נישאו ביום XX.XX.XXX ומנישואיהם נולדו להם ארבעה ילדים:

הקטין 1, יליד XX.XX.XXX.

הקטין 2, יליד XX.XX.XXX.

הקטינים 3 ו-4, תאומים ילידי XX.XX.XXX.

2. הצדדים מנהלים הליכים בבית משפט זה ברציפות מאז חודש 3/2014, לרבות בעניין הסדרי
השהות עם הקטינים. במהלך ניהול ההליכים נקבע חיוב כספי בסך של 500 ₪ בגין כל הפרה
של זמני השהות (להלן – "החיוב הכספי").

3. ביום 9.3.2021 הגישה האם את התביעה שבכותרת בה היא עותרת להשית על האב את החיוב
הכספי בגין 176 הפרות של הסדרי השהות שביצע האב, על פי טענתה, בין השנים 2019-2021.

4. למען שלמות התמונה, האם ביקשה להוסיף לתביעה הפרות נוספות שבוצעו, לטענתה, לאחר
פתיחת ההליך, אולם בהחלטה מיום 22.2.2022 נקבע כי על האם לפתוח הליך חדש בגין הפרות
נטענות שבוצעו לאחר מועד הגשת התביעה שכן כל הפרה נטענת היא אירוע עובדתי חדש ופרד
שיש לאפשר לאב להתגונן מפניו באופן מסודר ולא על דרך של טלאים ותוספות להליך קיים.

5. משכך, עניינו של הליך זה רק בהפרות כפי שנטענו בכתב התביעה.

18

19

20

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1 טענות הצדדים
- 2 6. האם טוענת כי האב הפר את הסדרי השהות חדשות לבקרים וכדבר שבשגרה והמשיך בכך גם
3 לאחר שבית המשפט התרה בו פעם אחר פעם וגם לאחר שבית המשפט קבע שהאב ייקנס בסכום
4 של 500 ₪ ככל שימשיך להפר את זמני השהות, כאילו החלטות ופסקי דין של בית המשפט הינם
5 בגדר המלצה בלבד ואינם מחייבים אותו.
- 6 7. האם טוענת כי האב הוא שביקש לצמצם את הסדרי השהות שלו עם הקטינים כשהוא נתלה
7 בתפקידו כ-XXXXX ולפי בקשתו, נקבעו הסדרי השהות מצומצמים של ארבע שעות בלבד פעם
8 אחת באמצע שבוע ולילה אחד פעם בשבועיים, אלא שהאב מפר אפילו את ההסדרים
9 המצומצמים שנקבעו ואיננו רואה בכך כל פגם.
- 10 8. מנגד, האב טוען כי מדובר בתביעה קנטרנית ומיותרת על זוטי דברים והעיקר שהקשר ההורי
11 בינו לבין הקטינים מתקיים, שכן זו כל המטרה של הסדרי השהות. האב טוען כי הסדרי השהות
12 שנקבעו מהווים מסגרת כללית לקשר עם הקטינים ויש לראות את המכלול ולגלות גמישות,
13 ולא להיצמד לדוקנות של זמנים.
- 14 9. כן טוען האב כי החיוב הכספי לא היה בתוקף במועדים בהם בוצעו ההפרות הנטענות ולאם לא
15 נגרם נזק בגין ההפרות, שכן הוא משלם דמי מזונות גבוהים ובנוסף קונה לקטינים כלמה שהם
16 מבקשים ולוקח אותם לבילויים יקרים, לעיתים בימים שאינם בהסדרי השהות שלו.
- 17 10. עוד טוען האב כי לדחות את התביעה מטעמי שיהוי מכוון בהגשתה, אשר מנע ממנו את היכולת
18 להתגונן כראוי, ובשל חוסר מהימנות של האם שמתנכלת לו ומכפישה אותו בכל הזדמנות.
- 19 דין והכרעה
- 20 11. בשים לב לטענות הצדדים, יש לבחון בשלב הראשון האם החיוב הכספי היה בתוקף במועדים
21 הרלוונטיים, כפי טענת האם, או שהחיוב הכספי פקע עוד טרם הגשת התביעה שאז מדובר לכל
22 היותר בתביעה נזיקית שאיננה מבוססת, כפי טענת האב.
- 23 12. בשלב השני ורק ככל שיימצא כי החיוב הכספי עמד בתוקף במועדים הרלוונטיים, יש להמשיך
24 ולברר את יתר טענות הצדדים על מנת לבחון האם יש מקום להשית את החיוב בגין ההפרות
25 הנטענות.
- 26 תוקף החיוב הכספי
- 27 13. כאמור לעיל, תחילתם של ההליכים בין הצדדים בשנת 2014.
- 28 14. בין היתר, עם פתיחת ההליכים טענה האם כי האב התנער מהקטינים ולקח אותם פעם
29 בשבועיים במקרה טוב, וגם אז לא את כל הקטינים אלא רק את מי שמתחשק לו, מה שגורם
30 לקטינים לתסכול שהיא נותרת להתמודד איתו לבדה. נוכח האמור, האם עתרה לקבוע הסדרי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1 שהות קבועים של האב עם כל הקטינים פעמיים בשבוע ובכל סופ"ש שני; מנגד, האב טען כי
2 דרישת האם מקוממת וחסרת תום לב שכן היא עובדת במשרד ממוזג עד השעה 16:00 בעוד
3 שהוא מחרף את נפשו ימים כלילות בתפקידו כ-XXXXX ועתר לחייב את האם לאפשר לו לבקר
4 את הקטינים בכל עת שיתאפשר לו (תמ"ש 42904-03-14).
- 5 15. בדיון מיום 21.12.2014 ולאחר שמיעת טענות הצדדים נקבעו הסדרי שהות זמניים של האב עם
6 הקטינים בימים ב' ו-ד' עד השעה 20:00 ובכל סופ"ש שני ללא לינה.
- 7 16. ביום 25.5.2015 הגישה האם בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט לאכוף את האב לקיים את
8 הסדרי שהות הזמניים ובדיון שהתקיים ביום 12.7.2015 ניתן צו המחייב את האב בחיוב כספי
9 בסך של 500 ₪ בגין כל הפרה של זמני השהות (תמ"ש 45869-05-15).
- 10 17. בדיון שהתקיים ביום 17.7.2016 הגיעו הצדדים להסכמות הכוללות את ההוראות הבאות:
4. אשר להסדרי הראייה בין האב לבין הקטינים- מוסכם כי בתוך שנה מהיום האב יעבור
למקום הקרוב ביותר האפשרי לאזור המרכז על פי טבלה של היישובים המזוכים במס
המוכרת על ידי מקום העבודה ועל ידי רשויות המס. עד למעבר של האב יתקיימו הסדרי
הראייה בין האב לבין הקטינים באופן הבא: במהלך השבוע – בימי ב' ו-ד' האב ייקח את
הילדים משעה 16:00-20:00 ויחזיר אותם לבית האם שבעים. בכל סוף שבוע שני יקח את
האב את הקטינים בימי ו' ממוסדות החינוך ועד לאחר ארוחת הערב בשעה 20:30 וביום שבת
יקח את הקטינים מבית האם בשעה 09:00 בבוקר וישיב אותם לבית האם בשעה 17:30.
במהלך החופשות והחגים פקידות הסעד תקבע את זמני השהות והצדדים יפעלו לפי קביעתה
והיא תגיש דו"ח לביהמ"ש ולצדדים. מבוקש לקבל דו"ח באופן דחוף מפקידת הסעד.
5. מוסכם כי צד שיפר את הסדרי הראייה יחויב בסך של 500 ₪.
- 11
12
- 13 18. בית המשפט אישר את ההסכמות במעמד הדיון ונתן להן תוקף של פסק דין (להלן – "פסק הדין
14 הראשון").
- 15 19. ביום 22.5.2018 עתר האב בתביעה לשינוי הסדרי השהות שנקבעו בפסק הדין הראשון ולביטול
16 החיוב הכספי. האב טען כי קיבל קידום בעבודתו כ-XXXXX ומונה ל-XXXXX, תפקיד הזורש
17 ממנו עבודה אינטנסיבית בשעות לא שגרתיות מסביב לשעון ואיננו מאפשר לו לצאת פעמיים
18 בשבוע. האב טען כי נוכח עבודתו המאומצת ומקום מגוריו המרוחק מזה של הקטינים, הסדרי
19 השהות שנפסקו "לא מאפשרים לו לקיים את אבהותו ברמה הכי בסיסית וטבעית שקיימת"
20 ועתר לבטל את הסדרי השהות בימי רביעי ולהוסיף לינה להסדרי השהות בסופי שבוע (תלה"מ
21 46944-05-18).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

20. כן עתר האב לבטל את החיוב הכספי לאור מערכת היחסים הקשה עם האם, אשר מתנגדת לכל בקשה מצדו להחליף ימים במסגרת עבודתו. האב טען כי הוא איננו יכול לתפקד באופן נורמלי כשעל ראשו "מונחת חרב על ביטול ביקורי" וכי החיוב הכספי משמש את האם לרעה.
21. לצורך בירור תביעתו של האב הוזמנו תסקירי סעד שהוגשו בימים 13.2.2019 ו- 25.8.2019, בהם הומלצו זמני שהות כדלקמן: ימי שני בין השעות 16:00-20:00; סופ"ש לסירוגין מתום מסגרות החינוך ביום ו' ועד יום שבת בשעה 20:00; חלוקת חגים לסירוגין מהשעה 13:00 בערב החג ועד השעה 20:00 בצאת החג; שבוע אחד במהלך החופש הגדול.
22. בדיון שהתקיים ביום 25.11.2019 הסכימו הצדדים להסדרי השהות כפי שהומלצו בתסקירים וכל אחד מהם טען בעל פה לגבי דרישת האב לביטול הקנס. לאחר שמיעת הצדדים ניתן במעמד הדיון פסק הדין כדלהלן (להלן – "פסק הדין השני"):

פסק דין

(ב - תלה"מ – 18-05-46944)

1. על הפרק, תביעה לשינוי זמני שהות עקב שינוי נסיבות מהותי שהגיש התובע.
2. זמני השהות עם הקטינים נקבעו על פי הסכמת הצדדים וניתן להם תוקף של פסק דין ביום 17.07.2016, במסגרת תמ"ש – 42904-03-14.
3. ביום 13.02.2019 הוגש תסקיר מטעם האגף לשירותים חברתיים בעיריית XXX ובית המשפט נתן תוקף של החלטה להמלצות התסקיר והורה על הגשת תסקיר משלים שהוגש ביום 25.08.2019.
4. בדיון היום השכילו הצדדים לקבל את הצעת בית המשפט, לצרכי פשרה, לפיה, בית המשפט יאמץ את המלצות התסקיר המשלים מיום 25.08.2019 והצדדים קיבלו את ההצעה והעלו טיעוניהם.
5. לאחר ששמעתי את הצדדים ובאי כוחם, בהתאם להמלצות התסקיר המשלים ולהמלצות התסקיר מיום 13.02.2019 ולמען טובת הקטינים, וכפי שהוסכם היום, אני מורה כי חלוקת זמני השהות, הן בעת שגרה והן בחגים ובחופשים תהיה כאמור בתסקיר מיום 13.02.2019 ומיום 25.08.2019. עוד אני מורה כי ככל ומי מהצדדים לא יוכל לקיים את זמן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1 השהות במי מהחגים, או בכל מועד אחר של זמני השהות של
2 הקטינים עמו, יקדים ויפנה לצד השני לצורך ביצוע החלפה
3 וככל ותהא הסכמה להחלפה – תבוצע ההחלפה בהתאם.
4 בהיעדר הסכמה – תהא מוטלת על אותו צד החובה למצוא
5 סידור חלוף לקטינים באותו מועד.
6 על מנת להפחית את גובה הלהבות, אני מוצאת לא לחייב
7 בהוצאות.
8 בית המשפט מאחל לצדדים כי בעתיד לבוא יקיימו את
9 הסדרי השהות באופן שיאפשר לילדיהם לזכות בהורות
10 מיטיבה ובאופן שימנע ניהול הליכים משפטיים עתידיים.
11 **8. המזכירות תסגור את תיק תלה"מ – 46944-05-18.**
12
13 23. האב טוען כי פסק הדין השני ביטל את פסק הדין הראשון ולכן הקנס שנקבע בפסק הדין
14 הראשון איננו רלוונטי ולא היה בתוקף במועדים נשוא ההליך. לטענת האב, בדיון שהתקיים
15 ביום 25.11.2019 עתרה האם לקבוע חיוב כספי למקרה של הפרה, ומשעה שפסק הדין השני
16 איננו כולל הוראה בדבר חיוב כספי, הרי שבית המשפט לא נעתר לבקשתה.
17 24. מדובר בהצגת דברים מוטעית, שכן הדיון שהתקיים ביום 25.11.2019 לא נסוב על בקשה של
18 האם לקבוע חיוב כספי, אלא על בקשת האב לבטל את החיוב הכספי שכבר נפסק בשני פסקי
19 דין חלוטים מהימים 12.7.2015 ו- 17.7.2016.
20 25. לאחר שמיעת טענות הצדדים לעניין זה, נאות בית המשפט להקל על האב ולהוסיף את
21 האפשרות לבצע החלפה של זמני השהות בכפוף לקבלת הסכמה של הצד השני מראש, או
22 לחילופין למצוא לקטינים סידור חלוף אחר, אולם לא הורה על ביטול החיוב - אשר נותר לפיכך
23 על כנו.
24 26. כלומר, בית המשפט נעתר לבקשת האב לשינוי הסדרי השהות ואף הוסיף את האפשרות לבצע
25 החלפה מוסכמת ו/או למצוא לקטינים סידור חלופי במקרים בהם לא יוכל לקיים את הסדרי
26 השהות, אולם הותיר את החיוב הכספי במקרים בהם אף אחת מהאפשרויות הנ"ל לא תצא אל
27 הפועל והסדרי השהות לא יתקיימו חרף כל האמור.
28 27. התוצאה היא כי החיוב הכספי שנקבע למקרה בו תבוצע הפרה של הסדרי השהות לא בוטל
29 ועמד בתוקף במועדים הרלוונטיים ומשכך, האם רשאית לתבוע את אכיפת החיוב הכספי
30 הקבוע במקרה בו האב הפר את הסדרי השהות, מבלי שתידרש להוכיח כי נגרם לה נזק כלשהו
31 כתוצאה מאותה הפרה, שכן ההפרה לכשעצמה היא-היא העילה להשתת החיוב הכספי.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1 ההפרות הנטענות
- 2 28. כאמור לעיל, בפסק הדין השני נקבעו הסדרי שהות של האב עם הקטינים הכוללים ארבע שעות
3 בימי שני, סופי שבוע אחת לשבועיים, חלוקת חגים ושבוע אחד בחופש הגדול. כן נקבע כי ככל
4 שמי מהצדדים לא יוכל לקיים את הסדרי השהות, וככל שלא תגובש הסכמה אחרת בין הצדדים
5 מראש, חלה על אותו הצד אחריות למצוא סידור חלוף לקטינים באותו מועד.
- 6 29. משכך, האב ייחשב כמי שהפר את הסדרי השהות ככל שלא קיים את ההסדרים שנקבעו לו,
7 מבלי שהקדים פניה אל האם וקיבל את הסכמתה מראש לביצוע החלפה, או לחילופין, דאג
8 לקטינים לסידור חלוף באותו מועד.
- 9 30. לציין, כי בעת מתן פסק הדין השני הקטין 1 כבר היה בגיר, כך שהסדרי השהות שנקבעו בו
10 התייחסו רק לקטין 2, אשר התחיל באותה עת את לימודיו בכתה X', ולקטינים 3 ו-4, אשר
11 התחילו באותה עת את לימודיהם בכתה X'.
- 12 31. האם עותרת לחייב את האב בתשלום הקנס בגין 176 פעמים בהם הפר האב את הסדרי השהות
13 במהלך השנים 2019-2021. האם מבססת את עיקר ההפרות הנטענות על תרשומת שערכה ועל
14 תכתובות וואטסאפ, חלקן בינה לבין האב עצמו וחלקן בינה לבין הקטינים בקבוצה ייעודית
15 שהאם פתחה עם הקטינים לצורך כך.
- 16 32. האב טוען כי האם הגישה את התביעה בשיהוי ובחוסר תום לב, באופן אשר פגע ביכולת שלו
17 להתגונן נוכח חלוף הזמן. יחד עם זאת, האב גם טען כי הוא "מתעסק בחיים ולא בתיעוד
18 שלהם" ואיננו שומר הודעות או שיחות עם ילדיו, מכאן שהמועד בו הגישה האם את התביעה
19 איננו מעלה או מוריד דבר לעניין היכולת של האב להתגונן מפניה.
- 20 33. לחיזוק האמור, התביעה הוגשה ביום 9.3.2021 ביחס להפרות אשר התרחשו, על פי הנטען, החל
21 מיום 2.1.2019 ועד ליום 8.3.2021 – יום אחד בלבד טרם הגשת התביעה - אולם האב לא הציג
22 דבר מטעמו גם ביחס להפרות אשר על פי הנטען, התרחשו בסמוך לפני הגשת התביעה ואפילו
23 יום אחד בלבד קודם לכן, והדברים ברורים.
- 24 34. טענה נוספת בפי האב היא שלא ניתן להסתמך על הרישומים שערכה האם ועל הודעות
25 הוואטסאפ שהציגה מתוך הקבוצה הייעודית שפתחה לצורך כך עם הקטינים, שכן האם איננה
26 מהימנה ופועלת לאורך השנים מאז הגירושין לפגוע בו בכל דרך, בין היתר תוך נקיטת אמצעים
27 בלתי חוקיים, כך שיייתכן שזייפה את הרישומים ואת ההודעות. עוד טען האב כי האם מטילה
28 את מרותה על הקטינים שרועדים מפניה, כך שיייתכן שהאם הכתיבה לקטינים את תוכן
29 ההודעות והכריחה אותם לשלוח אותן או לחילופין, ייתכן שהאם היא ששלחה את ההודעות
30 בעצמה תוך שימוש בטלפונים של הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

35. יחד עם זאת וכאמור לעיל, האב לא הציג ולו אינדיקציה בודדת הסותרת מי מההפרות הנטענות על ידי האם, גם אלו שסמוכות למועד הגשת התביעה, מה גם שתסקירי הסעד שהוגשו בימים 13.2.2019 ו- 25.8.2019 במסגרת התביעה של האב לשינוי הסדרי השהות וביטול החיוב הכספי, תומכים בהפרות הנטענות על ידי האם. כך למשל בתסקיר מיום 13.2.2019:

5
6 "זמני השהות מתקיימים רק באופן חלקי, גם מבחינת הימים והשעות וגם
7 מבחינת הרכב הילדים..."

8 "[האב] אינו מהווה כתובת לילדיו ואין הם מרגישים כי הוא משמעותי בחייהם.
9 יתכן ול[אב] יש יכולות הוריות לטפח את ילדיו אך הן אינן יוצאות מהכח אל
10 הפועל. [האב] עסוק בהאשמת [האם] במצב, בעוד שבפועל מדובר בזמני שהות
11 מצומצמים מבחירתו בינו לבין הילדים, וקיימים ביטולים רבים מצידו, והבאה
12 של הילדים לביתם לפני הזמן..."

13
14 ובתסקיר מיום 25.8.2019:

15 "בין האב לשני הילדים הגדולים אין קשר כבר תקופה ארוכה. זמני השהות
16 מתקיימים למעשה, עם התאומים..."
17 "במפגשים בימי שני מבליים בXXX. לדבריו, בין שעתיים לשלוש שעות..."
18 "מתיאור הדברים עולה כי אין למעשה שינוי משמעותי מהדברים שתוארו
19 בתסקיר הקודם מיום 13/2/19..."

20
21 36. יתרה מכך, האב איננו טוען כי קיים את הסדרי השהות במלואם, אלא כי הסדרי השהות
22 מהווים מסגרת כללית של קשר בין הורה לילד ומשכך אין להיצמד לזמנים באופן דווקני ועל
23 האם "להסתכל במהות" ו"להגיד תודה שהקטינים מאושרים, שיש להם דמות אב, מודל
24 לחיקוי, שהם אוהבים אותו, מתרגשים ממפגשים איתו ושמחים לבואו", אבל במקום זה היא
25 "רק מתלוננת" - עמדה שבוודאי איננה יכולה להתקבל כטעם סביר להפר את הסדרי השהות
26 שנקבעו בפסק דין.

27 37. לציין, כי הן בכתבי הטענות מטעמו והן לכל אורך עדותו בחר האב שלא לתת תשובות ישירות
28 להפרות הנטענות ולמעשה כמעט שלא התייחס להפרות הנטענות כלל אלא באופן כללי ושטחי
29 בלבד, וחלף זאת העלה טענות שאינן ממין העניין ו/או מתקופות שאינן רלוונטיות להליך והלין
30 על כך שהאם בכלל העזה לתבוע אותו על הפרה של הסדרי השהות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-2107 האם נ' האב

- 1 .38 מכל האמור עולה כי אין בסיס לפקפק בנכונות הרישומים וההודעות כפי שהציגה האם
2 (נספחים 7-11 לתצהיר העדות הראשית של האם).
- 3 .39 מעיון בהפרות המפורטות עולה כי בחלק מהן האב לא קיים את הסדרי השהות כלל, בחלקן
4 האב קיים את הסדרי השהות רק עם חלק מהקטינים ובחלקן האב החזיר את הקטינים בשעה
5 מוקדמת מכפי שנקבע על פי הסדרי השהות. יודגש כבר עתה, כי הסדרי השהות נפסקו ביחס
6 לכל הקטינים כאחד ולכן מקרים בהם האב לקח רק חלק מהקטינים נחשבים כהפרה של
7 הסדרי השהות, אלא אם האב הראה הצדק סביר לכך שלקח רק חלק מהקטינים.
- 8 .40 משכך, יש להמשיך ולבחון את טענות האב ולבדוק האם קיים טעם סביר להפרות הנטענות,
9 בגינו אין להשית על האב את החיוב הכספי שנקבע למקרה של הפרה. לציין, כי האב טען רק
10 ביחס לחלק מההפרות ולפיכך אלו ההפרות שייבחנו, שכן מטבע הדברים לא ניתן לבחון הפרות
11 לגביהן האב לא טען דבר.
- 12
- 13 א. מפגשים שלא התקיימו כלל
- 14 .41 האב לא קיים את הסדרי השהות כלל פעמיים בימים 14.1.2019 ו- 28.12.2020. ביחס לימים
15 אלה האב טען באופן לקוני כי "היה חולה" מבלי לצרף כל אסמכתא לכך ומבלי להציג כי ניסה
16 לדאוג לקטינים לסידור חלופי באותו מועד, לכן לא ניתן לקבל טענה זו ומדובר בהפרות שיש
17 להשית בגינן את החיוב הכספי.
- 18 .42 האב לא קיים את הסדרי השהות כלל 15 פעמים בין התאריכים 27.5.2019-5.4.2019. האב הציג
19 מסמכים לפיהם ביום 5.4.2019 עברתאונת דרכים במסגרתה נחבלקשות, לרבות מספר שברים
20 בחוליות ושבר בקרסול, והיה מרותק לביתו משך חודשיים (נספח 11 לכתב ההגנה).
- 21 .43 האב טוען כי בתקופה בה היה מרותק למיטה לא היה מי שיביא ויחזיר את הקטינים, מה גם
22 שהיה סיעודי "אז מה יכל לתרום לבריאות נפשם". יחד עם זאת, האב האשים את האם
23 בחקירתו בכך שלא שלחה את הילדים אליו לבקר אותו בתקופה בה היה מרותק למיטה, אולם
24 לא הציג כל אינדיקציה לכך שביקש מהאם להביא את הילדים אליו או שניסה למצוא דרך
25 אחרת לקיים את הסדרי השהות איתם בתקופה זו וחלף זאת פתח במונולוג שאיננו רלוונטי
26 להפרה הנטענת אשר כולל האשמות נוספות כלפי האם (עמ' 56 ש' 6 – עמ' 57 ש' 2).
- 27 .44 לציין, כי מההתכתבויות שהציגה האם עולה כי האב כלל לא טרח ליידע את האם במצבו
28 ולהודיע לה כי לא יוכל לקיים את הסדרי השהות:
- 29

30 [ההתכתבויות הוסרו מטעמי חיסיון]

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1
- 2 45. מן האמור עולה כי האב התנהל בצורה שאיננה סבירה ומצופה היה ממנו ליידע את האם בכך
3 שלא יוכל לקחת את הקטינים ולמצער לאחר תקופת התאוששות ראשונית, לדאוג עבור
4 הקטינים לסידור חלופי ולא להסיר כל אחריות מהקטינים למשך חודשיים שכן מטבע הדברים,
5 האחריות ההורית איננה מתפוגגת כשלהורה פחות נוח או מתאים לשהות עם ילדיו.
- 6 46. נוכח האמור ובאיזון הדברים, מצאתי שלא לחייב את האב בגין 4 ההפרות שאירעו במהלך
7 השבועיים הראשונים שלאחר התאונה ולהשית את החיוב בגין יתר 11 ההפרות שלאחר מכן.
- 8 47. האב לא קיים את הסדרי השהות פעמיים בימים 6-7.9.2019. האב טוען כי ביום 6.9.2019 אמו
9 עברה תאונת דרכים קשה והוא היה לצדה בבית החולים. האב צירף מסמך רפואי לפיו האם
10 עברה ביום 6.9.2019 ניתוח לקיבוע חיצוני של עצמות השוק ברגל ימין (צורף לראשונה
11 לסיכומים) ובנוסף, מהתכתובות צירפה האם עולה כי האב הודיע לה ביום 6.9.2019 שהוא עם
12 אמו בבית החולים וישהה לצידה כל סוף השבוע.
- 13 48. לאור הנסיבות, מצאתי שלא להשית על האב את החיוב הכספי בגין הפרת הסדרי השהות
14 בתקופה זו.
- 15 49. האב לא קיים את הסדרי השהות 8 פעמים במהלך חג הסוכות 2019. האב טען כי עבד והקטינים
16 לא רצו להיות עם אמו, אולם לא צורפה לכך כל אינדיקציה, מה גם שמצופה מהאב לתאם את
17 הסדרי השהות בחגים מול מקום העבודה שלו כנדרש.
- 18 50. נוכח האמור, מצאתי להשית את החיוב בגין תקופה זו.
- 19 51. האב לא קיים את הסדרי השהות ארבע פעמים בזמן שהיה בחופשה בXXXX בין התאריכים
20 27.12.2019-6.1.2020. האב טוען כי טס לXXXX לחופשה לאחר 5.5 שנים שלא יצא את הארץ
21 וכי האם סירבה להצעתו להחליף את הימים, אף שהוא עצמו תמיד מסכים לבקשות החלפה
22 של האם.
- 23 52. מעיון במסמכים שהוגשו עולה כי ב"כ האב הודיעה לב"כ האם על הנסיעה רק לאחר שהאב כבר
24 יצא לחופשה בבחינת מעשה מוגמר שעל האם להתמודד איתו ואף שב"כ האם השיב כי האם
25 איננה יכולה לבצע החלפה ועל האב למצוא לקטינים סידור חלופי, האב לא עשה זאת והאשים
26 את האם בקטנוניות ובניסיון לפגוע בו ולהרוס לו את החופש.
- 27 53. מעמדנו של האב ברור כי הוא איננו מבין את המשמעות של הסדרי השהות ולשיטתו, הוא
28 חופשי להתנער מהם בכל עת שיחפוץ ולהטיל את האחריות על האם, בעוד שבפועל מדובר
29 בפרקי זמן מחייבים במהלכם האחריות על הקטינים מוטלת על האב והוא האחראי לדאוג
30 לקטינים לסידור חלופי במועדים אלה, ולא האם. נוכח האמור, יש להטיל את החיוב הכספי
31 בגין תקופה זו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

54. האב לא קיים את הסדרי השהות 3 פעמים במהלך ראש השנה 2020. יחד עם זאת, האב הציג התכתבות שלו עם האם מיום 16.9.2020 בה הוא מעדכן את האם שעליו לעבוד בכל ימי החג בשל הסגר הכללי שהוטל עקב נגיף הקורונה וציין כי הוא סבור שלמען ההנאה של הקטינים עדיף שישארו עם האם, אולם הותיר בידה את הבחירה אם לקחת את הקטינים אליו. בתשובה, האם הודיעה לאב שהקטינים יישארו איתה ומשכך לא ניתן בכך כהפרה מצד האב ואין להשית את החיוב הכספי בגין כך.
55. יחד עם זאת, האב לא קיים את הסדרי השהות גם בכל החגים שלאחר מכן ועד לסוף שנת 2020 באופן גורף, תוך שטען כלאחר יד כי נאלץ לעבוד בכולם, מבלי לקבל את הסכמת האם ומבלי שהציג אינדיקציה לכך שלא היתה בידו האפשרות, חרף תפקידו הבכיר, לתאם ולו חג אחד בו יקיים את הסדרי השהות וישהה עם ילדיו. בנסיבות אלה, הרושם הנוצר הוא כי האב עושה שימוש שיטתי ומניפולטיבי בתפקידו כאמתלה שלא לקיים את הסדרי השהות ומשכך יש להשית את החיוב הכספי בגין הפרות אלה.
56. האב לא קיים את הסדרי השהות גם בימים 5.10.2020, 12.10.2020 ו- 18.1.2021. האב טוען כי מדובר בימים בהם כל החנויות היו סגורות בשל הקורונה ולא היה לו לאן לקחת הקטינים, אולם האב לא הסביר מדוע לא לקח את הקטינים בימים אלה לביתו, בפרט בהתחשב בכך שהכבישים היו פנויים ועל כן הנסיעה אמורה היתה להיות נטולת עיכובים.
57. האב טען כי במקום המפגש דאג להזמין לקטינים אוכל הביתה, אולם המטרה של הסדרי השהות היא לא לספק לקטינים ארוחה אלא לקיים קשר הורי יציב וקבוע, על כל הנובע מכך. מבלי לגרוע מהאמור, לא ניתן להתעלם מכך שהאב הוא שבחר להעתיק את מקום מגוריו הרחק מהקטינים ואף הפר את פסק הדין הראשון במסגרתו התחייב לעבור להתגורר קרוב יותר לאזור המרכז, כך שהוא איננו יכול להשתמש במרחק כעילה שלא לקיים את הסדרי השהות ויש להשית את החיוב הכספי בגין ימים אלה.
58. למען הסדר הטוב, חרף טענת האב לפיה האם ביקשה ממנו כמה פעמים בתקופת הקורונה שלא לקחת את הילדים מחשש להידבקות וכעת תובעת אותו על כך, מתכתובות שצורפו עולה כי הצדדים הסכימו שלא לקיים את הסדרי השהות מיום 20.3.2020 ועד ליום 28.4.2020 והאם איננה עותרת להשית על האב חיוב כספי בגין תקופה זו.
- 27
28. ב. מפגשים שהתקיימו עם חלק מהקטינים
59. האם מפרטת מקרים רבים בהם האב קיים את הסדרי השהות רק עם קטין אחד או שניים.
60. כאמור לעיל, הסדרי השהות נפסקו ביחס לכל הקטינים כאחד ולכן מקרים בהם האב לקח רק חלק מהקטינים נחשבים כהפרה של הסדרי השהות, אלא אם האב הראה הצדק סביר לכך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1 שלקח רק חלק מהקטינים, כגון שהיתר היו בטיול שנתי או שנמנע מהם להצטרף להסדרי
2 השהות ממניעה אובייקטיבית אחרת.
- 3 האב טען כי בחלק מהסדרי השהות בסופי השבוע לא לקח את הקטין 4 מאחר שהוא משחק
4 כדורגל בימי שבת בבוקר, מה שדורש משני הקטינים הנוספים לקום בשבת בשעה 6:30 כדי
5 להגיע למגרש ומונע מהאב את האפשרות לעשות איתם פעילויות אחרות. האב טען כי לאור
6 האמור הוא "מפעיל שיקול דעת, אחת לכמה זמן הוא כן לוקח את הקטין למשחק על חשבון
7 שבת שאחים שלו נפגעים אבל לא כבדרך שבשגרה".
- 8 לא ניתן לקבל טענה זו של האב, שכן גם האם בסופי שבוע שלה שוהה עם כל הקטינים ועדיין
9 איכשהו מצליחה לתמרן בין כולם, כפי שמצופה מהורה לעשות כאשר הוא שוהה עם ילדיו.
10 נוכח האמור, אין מדובר בהצדקה סבירה ויש להשית את החיוב הכספי בגין הפרות אלה.
- 11 לציין, כי אף שהאב מודה מפורשות כי הוא זה שבוחר מיוזמתו שלא לקיים את המפגשים עם
12 הקטין 4 כדי שלא לקחת אותו למשחקים בשבתות, הוא טוען במקביל כי "ככל הנראה התובעת
13 מבולבלת האחריות על הגעת הקטינים למפגש רובצת עליה, ועל כן שעה שהקטין לא מגיע זו
14 אינה אחריות של הנתבע", ומכאן שהאב מאשים את האם בכך שהוא בוחר שלא לקיים את
15 הסדרי השהות עם הקטין 4, ומוטב היה לולא טען זאת כלל.
- 16 ביום 20.1.2020 האב לקח רק את הקטין 4. האב טען כי "האחריות שהקטינה תגיע רובצת על
17 האם לא על האב. מה היה מצופה שהוא יעלה לבית האם וייקח את הקטינה בכח. אם הנתבעת
18 כל כך ברת השפעה על הקטינים אז כיצד ילדה בת 10 קובעת על האם שהיא לא הולכת לביקור
19 האב". מדובר בטענה שלא יכולה להתקבל, שכן שני הצדדים הם הורי הקטינה ובהחלטה היה
20 מצופה מהאב להבהיר לקטינה שהיא איננה יכולה להחליט שלא להיפגש עמו.
- 21 כך או כך, אין בטענות האב התייחסות לקטין 2, אשר היה באותה העת בן 12 שנים, שגם עמו
22 לא קיים את המפגש ולכן ממילא מדובר בהפרה של הסדרי השהות בגינה יש להשית את החיוב
23 הכספי.
- 24 מעבר להתייחסות הספציפית לכך שהקטינה 3 לא הגיעה למפגש ביום 20.1.2020 ולסופי השבוע
25 בהם לא קיים את ההסדרים עם הקטין 4, האב טען באופן סתמי וכלאחר יד שלעיתים מי
26 מהקטינים ביקש שלא להצטרף להסדרי השהות והאב כיבד את רצונו. אין מדובר בטענה
27 המהווה הצדק סביר להפרה, מה גם שהאב איננו יכול לטעון שהאם אחראית לחייב את
28 הקטינים לקיים את הסדרי השהות עמו ובאותה נשימה לבטל מפגשים עם הקטינים בטענה כי
29 מצופה ממנו כהורה סביר לנהוג כלפי הקטינים בגמישות ולכבד את רצונם.
- 30 נוכח האמור, מצאתי להשית על האב את החיוב הכספי בגין הפרות אלה.

31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1 ג. מפגשים שהסתיימו לפני הזמן
- 2 .68 האם מפרטת מפגשים בהם האב סיים את הסדרי השהות עם הקטינים לפני הזמן, אולם חלק
3 גדול מהמפגשים בהם האב השיב את הקטינים לפני הזמן הם גם מפגשים בהם האב נטל רק
4 חלק מהקטינים להסדרי השהות, כך שממילא מדובר בהפרה מצד האב ואין צורך להידרש
5 למפגשים אלה פעם נוספת. נוכח האמור, הטענה בדבר קיצור המפגשים תיבחן רק ביחס לאותם
6 מפגשים בהם האב נטל את כל הקטינים.
- 7 .69 האב טוען כי הוא מתגורר בXXX, הוא לוקח את הקטינים למסעדה, הם מטיילים, הוא קונה
8 להם מה שהם צריכים, משתפים חוויות וחוזרים. כן טוען האב כי הוא משתדל לאסוף את
9 הקטינים לפני הזמן כי הם רעבים והם הולכים לאכול ולעיתים הקטינים מבקשים לחזור
10 מוקדם יותר כי הם עייפים אחרי ארוחה חמה או שיש להם תכניות אחרות עם חברים או חוגים,
11 אי אפשר לבקש מהם שיישארו בטיול הם אחרי יום לימודים, ההורים מתגוררים בערים שונות,
12 האם מקבלת מזונות בדיוק מהטעם הזה שתוכל לזון את ילדיה "אז על מה המהומה".
- 13 .70 כן טוען האב כי העיקר שהקטינים אכלו ונהנו והיה כיף ולשיטתו "מה מצופה שאנעל אותם
14 ברכב, ולא אתן להם לרדת, שהבת אומרת שיש לה כאבי בטן בשל וסת, אגיד לה שבי
15 ברכב או בקניון, כי אמא תתבע אותי? זה נורמלי? איפה הגבול השפוי?".
- 16 .71 האב טוען שהגמישות שגילה לצרכי ילדיו איננה צריכה לעלות לו בתשלום קנס לאם, שעה שהוא
17 מילא את חובתו בקיום הסדרי השהות, לרבות ההוצאות הגלומות בזמנים אלו, וזה ארוחת
18 ערב או צהריים או לעיתים גם וגם.
- 19 .72 האב טוען כי הסדרי השהות נועדו לשמור על קשר עם ההורה ולשיטתו "לבסס תביעה על
20 קיצור בזמנים זה פשוט ביזוי, יש לדחות זאת מאחר ואין מפגש שאני לא קונה להם אוכל,
21 ואם את הארוחה העיקרית הם אוכלים איתי אזי ארוחת ערב קלילה כלולה במזונות".
22 כן טוען האב כי הוא מפנק את הקטינים כשהוא נפגש איתם בסופי שבוע ובנוסף טס איתם
23 לחו"ל, נסעו למלון בצפון, כל פעילות טובה שיש עבורם הוא לוקח "אז הגיעה השעה לראות
24 את המאקרו ולא את המיקרו".
- 25 .73 האב טוען כי האם מקבלת דמי מזונות גבוהים על סמך זה שהאם היא ההורה העיקרי בזמני
26 השהות והאם איננה יכולה לאחוז את המקל משתי קצותיו, גם לקבל דמי מזונות וקטינים
27 מאושרים ובקשר טוב עם אביהם וגם להתלונן ולהגיש תביעות.
- 28 .74 כן טוען האב כי "שעות הערב מיועדות למקלחות והתארגנויות במקום התובעת תודה על
29 המוגמר, היא תובעת אותו בבית המשפט. יש תיקים על זה האב לא מחזיר מוקדם, כדי
30 שהילדים יישנו בזמן וכאן התובעת רק מתלוננת".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

75. כאמור לעיל, הסדרי השהות שנקבעו לאב עם הקטינים מצומצמים ביותר ועומדים, לפי בקשתו, על מפגש אחד בלבד באמצע שבוע בין השעות 16:00-20:00 וסופ"ש פעם בשבועיים מתום מסגרות החינוך ביום ו' ועד יום שבת בשעה 20:00.
76. בתסקיר הסעד מיום 13.2.2019 במסגרתו הומלצו ההסדרים כאמור, ציינה העו"ס כי מכיוון שקיימים ביטולים רבים מצד האב והבאה של הילדים לביתם לפני הזמן, עדיף לקבוע חלופה שתתקיים באופן קבוע ומסודר ו"ותאפשר לכל המעורבים בהירות וקביעות בניהול השבוע ותמנע אכזבות" וכי "ההמלצות שגובשו הינם הרע במיעוטו. מדובר בזמני שהות מצומצמים של הילדים עם אביהם אך כאלו שנראים לנו ברי ביצוע באופן קבוע ושמונע אכזבות ומתחים של כל המעורבים".
77. כן ציינה העו"ס כי כן ציינה העו"ס כי "טובת הילדים מחייבת זמני שהות עם האב ככלל ובאופן עקבי ומסודר בפרט ועל האב להקפיד על כך".
78. כלומר, מדובר על הסדרי השהות שמלכתחילה הועמדו על מינימום תוך שהובהר כי על האב להקפיד עליהם באופן עקבי ומסודר.
79. האב מפנה בסיכומיו לסיפא התסקיר מיום 25.8.2019, שם ציינה העו"ס "להבנת, צפויים שינויים ושני ההורים צריכים להיות ערים לכך" כהוראה המחייבת את האם לגלות גמישות ולאפשר לו לקיים את הסדרי השהות על פי נוחותו, בעוד שבפועל הערת העו"ס התייחסה רק לחלוקת השהות בחגים ובחופשים לאור התנגדות האב לקבוע תכנית סדורה.
80. טענות האב כי די בכך שנפגש עם הקטינים וקנה להם אוכל כדי לקיים את חובתו בהסדרי השהות וכי אין לאם על מה להתלונן כי הוא משלם מזונות ולוקח את הילדים לבלות פעם בשבועיים, מלמדת כי האב כלל לא מבין את התפקיד שלו כהורה ואין קשר בין אף אחת מהטענות שהעלה האב לבין המהות של הסדרי השהות.
81. כאמור לעיל, המטרה של הסדרי השהות היא לא לספק לקטינים ארוחה אלא לקיים קשר הורי יציב וקבוע, על כל הנובע מכך, מה גם שהאב הוא שבחר מרצונו להעתיק את מקום מגוריו הרחק מהקטינים ואף הפר את פסק הדין הראשון במסגרתו התחייב לעבור להתגורר קרוב יותר לאזור המרכז, כך שהוא איננו יכול להשתמש במרחק כעילה שלא לקיים את הסדרי השהות במלואם.
82. האב איננו ממלא "חובתו" אם הוא לוקח את הקטינים פעם בשבוע לשעתיים למסעדה או מטייל איתם בסופ"ש פעם בשבועיים והחיוב הכספי לא נועד לפצות את האם על ההוצאות הנוספות כתוצאה מהפרה של הסדרי השהות, אלא להגן על הסדרי השהות כערך בפני עצמו, הן מכיוון שיש ערך לקשר יציב וקבוע בין הורה לילד והן מכיוון שגם האם זכאית ליציבות ולהפוגות ולזמנים ידועים וקבועים בהם האב נוטל אחריות הורית על הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו

תלה"מ 21-03-21207 האם נ' האב

- 1 האב מצופה לתפקד כהורה נוכח ומשמעותי עבור הקטינים בשעות ובזמנים בהם הוא שוהה
2 עימם, אולם ניכר כי לשיטתו האם היא ההורה האחראי ואילו הוא חופשי לקחת את הקטינים
3 לימי כיף ולבילויים על פי נוחותו ולהחזיר אותם לאם כשנמאס, שכן הוא משלם מזונות וקנה
4 לקטינים ארוחת צהריים.
- 5 מעיון בתרשומת שערכה האם עולה כי ברוב המקרים האב השיב את הקטינים לבית האם עוד
6 לפני השעה 18:00 ולעולם לא אחרי השעה 19:00, ובשים לב לכך שהאב אמור לשהות עם
7 הקטינים בין השעות 16:00-20:00 בלבד, מדובר בקיצור משמעותי וברור כי המטרה של הסדרי
8 השהות איננה יכולה להתקיים כשהקטינים רואים את האב שעתיים בשבוע בממוצע.
- 9 בנסיבות אלה, מצאתי להשית על האב את החיוב הכספי בגין ההפרות הנטענות.

10

11 קיצוז מההפרות

- 12 האב מצביע על מספר מקרים בודדים בהם לקח את הילדים להסדרי שהות בסופ"ש ביום
13 חמישי במקום ביום שישי, על יום אחד בו לקח את הקטינים לחדש דרכונים שלא בימי השהות
14 שלו וכן על טיול בן עשרה ימים אליו לקח את הקטינים בחופש הגדול, אף שבהתאם להסדרי
15 השהות עליו לשהות עם הקטינים בחופש הגדול למשך שבוע בלבד.
- 16 לטענת האב, יש לקזז את השהות הנוספת שלו עם הקטינים מההפרות, אולם שהות נוספת של
17 האב עם הקטינים בימים שאינם חלק מהסדרי השהות שנקבעו לו, הגם שהיא מבורכת, איננה
18 מבטלת את חובתו לקיים את הסדרי השהות הקבועים באופן מסודר והטענה בדבר 'קיצוזים'
19 רק ממחישה את חוסר החשיבות שהאב מייחס להסדרי השהות שנקבעו.

20

21 סופי שבוע בהם האב לא לקח את הקטין 4 למשחק

- 22 כחלק מההפרות מפרטת האם שישה סופי שבוע בהם האב לא לקח את הקטין 4 למשחק כדורגל
23 בשבת בבוקר. אף שמדובר בהפרה של האחריות ההורית של האב בזמן הסדרי השהות, אין
24 מדובר בהפרה של הסדרי השהות לכשעצמם ולכן אין להטיל בגין מקרים אלה את החיוב הכספי
25 שנקבע למקרים של הפרה של הסדרי השהות.

26

27 סיכומו של דבר

- 28 כאמור לעיל, אין להשית על האב את החיוב הכספי בגין ארבע ההפרות בשבועיים הראשונים
29 לאחר תאונת הדרכים שעבר; שתי ההפרות לאחר התאונה של אמו; שלוש ההפרות בראש השנה
30 2020; כמו גם בגין סופי השבוע בהם לא נטל את הקטין 4 למשחק כדורגל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-03-2107 האם נ' האב

- 1 90. התוצאה היא כי תביעת האם מתקבלת באופן חלקי והאב יישא בחיוב הכספי בסך של 500 ₪
2 ביחס ל- 155 הפרות הנותרות ובסה"כ יישא האב בסך של 77,500 ₪ בגין התביעה שבכותרת.
3 91. בשיקול האיזונים ובין היתר התמשכות ההליך והתנהלות האב במסגרתו, אני מורה כי האב
4 יישא בהוצאות האם בגין ההליך בסך של 25,000 ₪.
5 92. המזכירות תודיע ותסגור את התיק.

6
7
8
9
10
11
12

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"ו, 11 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

איריס ארבל-אסל, שופטת

13
14
15

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

